

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาศักยภาพในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" ครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ (กลุ่มทดลอง) กับกลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ (กลุ่มควบคุม)

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสังเวช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยนำคะแนนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาทดสอบความแปรปรวน และทดสอบค่าที (t-test) ปรากฏว่านักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 จากนั้นผู้วิจัยทดลองสอนใช้เวลาทั้งสิ้น 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และกลุ่มควบคุมเรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะ เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองสอน ผู้วิจัยทำการทดสอบ แล้วนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตโดยใช้ค่าที (t-test) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ค่าคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุม

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราส่วนวิกฤต
ก่อนการทดลอง	48	25	37.2	5.76	5.21 ^a
หลังการทดลอง	48	32	40.6	4.06	

^ap < .05

จากตารางที่ 1 การทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า ค่าที คำนวณ เป็น 5.21 แต่ค่าที จากตาราง เป็น 1.69 ของการทดสอบแบบหางเดียว ขึ้นความเป็นอิสระ $n - 1 = 29$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จะเห็นได้ว่าค่าที คำนวณสูงกว่า ค่าทีจากตาราง ซึ่งสรุปได้ว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองสูงกว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราส่วนวิกฤต
ก่อนการทดลอง	42	26	34.03	4.08	14.51 ^a
หลังการทดลอง	53	36	45.27	4.91	

^ap < .05

จากตารางที่ 2 การทดสอบค่าที (t-test) ของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง ปรากฏว่า ค่าที คำนวณ เป็น 14.51 แต่ค่าที จากตาราง เป็น 1.69 ของการทดสอบแบบหางเดียว ชั้นความเป็นอิสระ $n - 1 = 29$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จะเห็นได้ว่า ค่าที คำนวณสูงกว่า ค่าทีจากตาราง ซึ่งสรุปได้ว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองสูงกว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 3 ค่าคะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าอัตราส่วนวิกฤต (t) ของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	ค่ามัชฌิมเลขคณิต	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อัตราส่วนวิกฤต
ก่อนการทดลอง	53	36	45.27	4.91	3.99*
หลังการทดลอง	48	32	40.6	4.06	

*p < .05

จากตารางที่ 3 การทดสอบค่าที (t-test) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏว่า ค่าที คำนวณ เป็น 3.99 แต่ค่าที จากตาราง เป็น 1.67 ของการทดสอบแบบหางเดียว ซึ่งความเป็นอิสระ $n_1 + n_2 - 2 = 58$ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 จะเห็นว่าค่าที คำนวณสูงกว่า ค่าทีจากตาราง ซึ่งสรุปได้ว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ ของกลุ่มทดลองสูงกว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนร้อยกรองเชิงสร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุม ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05